

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Jozefa Szaba na neverejnom zasadnutí konanom dňa 6. februára 2008 v Bratislave, v trestnej veci obvineného **B. H.**, pre trestný čin nedovolenej výroby a držby omamnej látky, psychotropnej látky, jedu a prekurzora a obchodovania s nimi podľa § 187 ods. 1 písm. b/, d/ Tr. zák. účinného do 1. januára 2006, o dovolaní obvineného zo dňa 6. júna 2007 proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 1. februára 2007, sp. zn. 3 To 139/2006, rozhodol

t a k t o :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného **B. H.** **sa o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Považská Bystrica rozsudkom zo dňa 31. októbra 2006, sp. zn. 1 T 123/2006, uznal obžalovaného **B. H.** za vinného z trestného činu nedovolenej výroby a držby omamnej látky, psychotropnej látky, jedu a prekurzora a obchodovania s nimi podľa § 187 ods. 1 písm. b/, d/ Tr. zákona účinného do 1. januára 2006 na tom skutkovom základe, že

1/ po tom, čo si dňa 13. mája 2005 v nočných hodinách na ulici K., na parkovisku pri predajni potravín zvanej C. kúpil od nezistenej osoby 20 ks okrúhlych tabliet s poškodeným legom „Versace“ o priemere 10,2 mm a hrúbke 5,7 mm, tieto prechovával pri sebe v osobnom motorovom vozidle značky BMW, EVČ P. AO do dňa 14. mája 2005 do 00:10 hod., kedy bol v rámci policajno - bezpečnostnej akcie kontrolovaný príslušníkmi PZ, následným znaleckým skúmaním Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ v Bratislave bolo zistené, že obžalovaný B. H. si zadovážil a prechovával 20 ks tabliet s obsahom 3,4 metyléndioxymetamfetamínu (MDMA) o koncentrácii 11,6% hmotnostných, ktoré množstvo zodpovedá 20 jednotlivým dávkam drogy, pričom MDMA je zaradené v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch, v znení neskorších predpisov a jeho príloh do I. (prvej) skupiny psychotropných látok,

2/ po tom, čo si v presne nezistenom období od mesiaca august 2005 nezisteným spôsobom zadovážil 118 ks okrúhlych ružových mramorových tabliet s logol holubice o priemere 8,1 mm a hrúbke 4 mm, o hmotnosti jednej tablety 247 mg, 1012 ks okrúhlych svetložltých mramorových tabliet s logom holubice o priemere 8,1 mm a hrúbke 4 mm, o hmotnosti jednej tablety 243 mg a vrcholové časti rastlín rastlinného rodu Cannabis – konope o hmotnosti 86,82 g, tieto prechovával v plastových vreckách v krabici s náradím v garáži majiteľa Ing. L. P., nar. X., na G. ulici X. ktorú mal v dočasnom prenájme, a to do dňa 2. decembra 2005, kedy bola v garáži vykonaná prehliadka iných priestorov a pozemkov, následným znaleckým skúmaním Kriminalistického a expertízneho ústava PZ v Bratislave bolo zistené, že obžalovaný B. H. si zadovážil a prechovával 118 ks tabliet s obsahom 21,9 % hmotnostných 3,4 metyléndioxymetamfetamínu (MDMA), ktoré množstvo zodpovedá 118 jednorazovým dávkam drogy, 1012 ks tabliet s obsahom 23,0 % hmotnostných 3,4 – metyléndioxymetamfetamínu (MDMA), ktoré množstvo zodpovedá 1012 jednorazovým dávkam drogy a konope o hmotnosti 86,82 g s priemernou koncentráciou 6,5% hmotnostných THC, obsahujúce 5,64 g THC, ktoré množstvo zodpovedá 188 – 564 obvykle jednorazovým dávkam drogy, pričom v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch, v znení neskorších predpisov, a jeho príloh je MDMA

zaradené do I. (prvej) skupiny psychotropných látok a rastliny Cannabis (konopa) sú zaradené do I. (prvej) skupiny omamných látok.

Za to mu bol okresným súdom podľa § 187 ods. 1, § 35 ods. 2 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 6 (šiestich) rokov a 6 (šiestich) mesiacov, na ktorého výkon bol podľa § 39 ods. 2 Tr. zákona zaradený do I. (prvej) nápravno výchovnej skupiny. Podľa § 55 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 bol obvinenému uložený trest prepadnutia veci 1 ks mobilného telefónu zn. SONY Ericsson T 630, IMEI: 35129600-093617-8, 1 ks mobilného telefónu zn. Siemens CTX 65, IMEI:335354100 402568 6, 1 ks digitálnej váhy zn. Scaltec SAC 72.

Krajský súd v Trenčíne na základe odvolania obvineného uznesením zo dňa 1. februára 2007, sp. zn. 3 To 139/2006, odvolanie obvineného zamietol, nakoľko okresný súd dospel na základe vykonaného dokazovania k správnym skutkovým a právnym záverom ohľadom viny obvineného a za to mu uložil podľa zákona zodpovedajúci a primeraný trest.

Proti uzneseniu krajského súdu podal dňa 6. júna 2007 obžalovaný B. H. prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. J. S., dovolanie. V jeho odôvodnení tvrdil, že v konaní pred súdom prvého a druhého stupňa bolo zásadným spôsobom porušené jeho právo na obhajobu, skutok ustálený súdmi bol nesprávne právne kvalifikovaný a v rozpore s trestným zákonom mu bol uložený trest prepadnutia veci.

Obvinený H. spochybňoval závery súdov prvého a druhého stupňa v tom smere, že žiadnym dôkazom mu nebolo preukázané, že by si inak zadovážil omamné a psychotropné látky uvedené v bode 2/ skutkovej vety odsudzujúceho rozsudku.

Porušenie práva na obhajobu zásadným spôsobom vyvodzoval obvinený H. z konania súdu po vyhlásení odsudzujúceho rozsudku, kedy žiadal o vyhotovenie kópie zápisnice z hlavného pojednávania (konaného dňa 31. októbra 2006). O priebehu predmetného hlavného pojednávania bola spísaná zápisnica a vyhotovený zvukový záznam. Až po urgencii obhajcu obvineného bola dňa

1. decembra 2006 zápisnica doručená, avšak bez pripojeného nosiča („CD“) zvukového záznamu. Vzhľadom na skutočnosť, že na tomto hlavnom pojednávaní bol vynesенý rozsudok, nedoručením kompletného záznamu bol obvinený H. toho názoru, že mu bola znemožnená riadna príprava odvolania a tým zásadne porušené právo obhajoby.

Za nezákonné považoval obvinený H. uloženie trestu prepadnutia vecí, mobilného telefónu a digitálnej váhy, nakoľko odposluch z mobilného telefónu nepriniesol žiaden pozitívny výsledok a žiadna z týchto vecí nebola použitá k spáchaniu trestnej činnosti.

Na základe vyššie uvedených skutočností, obvinený H. si podaným dovolaním uplatňoval dôvody uvedené v ustanovení § 371 ods. 1 písm. c/, h/, i/ Tr. por. a navrhoval, aby najvyšší súd rozsudkom podľa § 386 ods. 1 Tr. por. vyslovil, že uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 1. februára 2007, sp. zn. 3 To 139/2006, bol porušený zákon v ustanovení § 319 Tr. por., a v konaní, ktoré mu predchádzalo v ustanovení § 2 ods. 7, 10, 12, 18, 19 Tr. por., § 34 ods. 2 Tr. por., § 58 ods. 3, § 122 ods. 2, § 258 ods. 1 Tr. por., § 35 ods. 2 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006, § 187 ods. 1 písm. b/, d/ a § 55 ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006. Napadnuté rozhodnutie krajského ako aj okresného súdu v časti výroku o vine a treste zrušil a Okresnému súdu Považská Bystrica prikázal, aby v potrebnom rozsahu vec znovu prerokoval a rozhodol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonnej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1 Tr. por.), ale súčasne aj to, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. (§ 382 písm. c/ Tr. por.).

Podľa § 371 písm. i/ Tr. por. dovolanie je možné podať, ak je rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom

použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Podľa § 385 ods. 1 Tr. por. dovolací súd je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené.

Rozsah preskúmovacieho oprávnenia dovolacieho súdu je v zmysle vyššie citovaného ustanovenia Trestného poriadku obmedzený na právne posúdenie ustálených skutkových zistení. Dovolací súd nie je legitimovaný posudzovať ani úplnosť skutkových zistení ustálených súdmi oboch stupňov v pôvodnom konaní, a rovnako ani hodnotiť dôkazy vykonané v pôvodnom konaní.

Podstatou správnej právnej kvalifikácie je, že skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní (ktorých správnosť a úplnosť dovolací súd nemôže hodnotiť) bol podradený pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Len opačný prípad odôvodňuje naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Dovolacie námietky obvineného B. H. sa vôbec nedotýkali právneho posúdenia zistených skutkov, ale naopak, priamo a konkrétne spochybňovali skutkové závery súdov prvého a druhého stupňa. Skutki vymedzené v rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 31. októbra 2006, sp. zn. 1 T 123/2006, ktoré neboli žiadnym spôsobom modifikované uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 1. februára 2007, sp. zn. 3 To 139/2006, boli v súlade s Trestným zákonom účinným do 1. januára 2006 právne posúdené ako trestný čin nedovolennej výroby a držby omamnej látky, psychotropnej látky, jedu a prekurzora a obchodovania s nimi podľa § 187 ods. 1 písm. b/, d/ Tr. zák. účinného do 1. januára 2006.

Najvyšší súd sa v ďalšom zaoberal námietkou obvineného, že mu bol v rozpore so zákonom uložený trest prepadnutia veci. Podľa § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby, alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa. Keďže sa v tomto prípade jedná o trest prepadnutia veci,

dovolací dôvod môže byť naplnený, iba ak by zákon za prejednávany trestný čin takýto druh trestu nepripúšťal. Ustanovenie § 187 ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 umožňuje uloženie aj trestu prepadnutia vecí. Dovolací súd v zmysle § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por. nie je oprávnený posudzovať splnenie podmienok na uloženie takéhoto trestu v zmysle ustanovenia § 55 Tr. zák.

Ako posledný dovolací dôvod uvádzal obvinený B. H., že súdom prvého stupňa mu bolo zásadným spôsobom porušené jeho právo na obhajobu a to tým, že mu bola doručená iba zápisnica z hlavného pojednávania bez pripojenia nosiča zvukového záznamu. Tým sa nemohol vyjadriť najmä k výpovediam svedkov, konkrétne k výpovedi R. R. pri spisovaní odvolania po vynesení odsudzujúceho rozsudku.

Právo na obhajobu každého, proti ktorému sa vedie trestné stíhanie, je v Trestnom poriadku upravené v ustanovení § 2 ods. 9. Vyjadruje jeden z právnych princípov, na ktorých je vybudované trestné konanie. Zmyslom tohto princípu je zabezpečiť úplnú ochranu zákonných záujmov osoby, proti ktorej sa vedie trestné konanie. Právo na obhajobu zahŕňa právo na osobnú obhajobu (§ 34 ods. 1 Tr. por.), právo nechať sa obhajovať obhajcom (§ 34 ods. 1, § 36 ods. 1 Tr. por.), právo na povinnú obhajobu (§ 37, 38 Tr. por.). Jednotlivé zložky práva obhajoby v širšom zmysle sú upravené v rôznych ustanoveniach Trestného poriadku.

V zmysle dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. však nie každé porušenie práva na obhajobu je spôsobilé naplniť zákonnú hypotézu, ktorej následkom je právna dispozícia možnosti podania dovolania. Z jazykovo – gramatického výkladu pojmu „zásadný“ je možné vyvodiť obsahovo podobné pojmy ako podstatný, rozhodujúci alebo základný. V tomto kontexte je aj potrebné interpretovať „zásadným spôsobom porušené právo na obhajobu“. Takýmto zásadným porušením bude najmä porušenie ustanovení o povinnej obhajobe podľa § 37 Tr. por., alebo iné, ktoré mohlo mať konkrétny vplyv na vykonanie jednotlivých úkonov trestného konania smerujúcich k vydaniu meritórneho rozhodnutia. Dôležité sú teda aj konkrétne podmienky prípadu (a nie iba formálny prístup), avšak bez akýchkoľvek snáh o relativizovanie významu práva na obhajobu.

Obvinený B. H. namietal nedoručenie úplného záznamu z hlavného pojednávania, ktoré podľa jeho slov zásadným spôsobom porušili jeho právo na obhajobu. Najvyšší súd sa s takouto argumentáciou nestotožňuje. Obvinenému síce nebol doručený záznam z hlavného pojednávania, na ktorom bol vypočutý svedok R., avšak na tomto hlavnom pojednávaní boli prítomní tak obvinený ako aj jeho obhajca. Naviac, predseda odvolacieho senátu zaslal prepis zvukového záznamu z predmetného hlavného pojednávania priamo obvinenému H.. Urobil tak pred konaním verejného zasadnutia, ktorého predmetom bolo prerokovanie podaného odvolania. Z vyššie uvedených dôvodov je najvyšší súd toho názoru, že právo obvineného na obhajobu nebolo porušené zásadným spôsobom.

Najvyšší súd Slovenskej republiky zo všetkých vyššie uvedených dôvodov, preto na neverejnom zasadnutí uznesením podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného B. H. odmietol, nakoľko je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania predpokladané ustanovením § 371 Tr. por.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 6. februára 2008

JUDr. Juraj K l i m e n t, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: